

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2016. augusztus

Az idősök küldetése

Ferenc pápa *Amoris Laetitia* kezdetű apostoli buzdítása alapján

Ez év márciusában Ferenc pápa újabb apostoli buzdítással fordult a világ felé, amelynek közép-pontjában a családi szeretet áll. Ezt jelzi a dokumentum első mondata: *"A családban megélt szeretet öröme az Egyháznak is ujjongása"* (AL1). Az apostoli buzdítás összefoglalja mindazt, amit az Egyház a témában eddig tanított, ugyanakkor kiemel néhány időszerű problémát és kérdést is. Ilyen például az idősöknek a társadalomban betöltött küldetése.

Egy identitásválsággal küszködő világban élünk, amelyben az emberek lassan elveszítik a gyökereiket, és az előttük álló cél is gyakran elhomályosodik előttük. Nem gondolnak arra, hogy "honnan jöttünk és hová megyünk". A szülőknek gyakran sem ideje, sem kellő élettapasztalata nincs ahhoz, hogy a gyerekekkel erről beszéljenek, a nagyszülők azonban mind a kettővel rendelkezhetnek. A Szentatya így ír az idősök küldetéséről: *"Szavaik és kedvességük vagy pusztá jelenlétük segíti el a gyermekeket annak felismerésére, hogy a történelem*

nem velük kezdődik, hanem egy hosszú folyamat örökösei, és hogy tisztelni kell a már megtett utat" (AL 192) Majd egy korábban tartott katekézisre hivatkozva éles szavakkal megállapítja: *"ha egy civilizációban nincs hely az idősök számára, ... ez a kultúra vírust hordoz magában, mert elszakad saját gyökereitől"* (AL 193).

A Szentatyának az idősök feladatáról szóló üzenete mindig időszerű, de vakáció idején még nagyobb nyomatéka van. A szülők ugyanis ilyenkor gyakrabban bízzák rá gyermekeiket az idősökre, és örülnek, ha azok foglalkoznak velük. A nagyszülők használják ki a lehetőséget és "meséljenek" unokáiknak olyan történeteket, amelyekben visszatükröződik egész életük tapasztata, s amely egyben az Egyház üdvösségtörténetének is része. Higgyenek abban, hogy a gyerekek majd jobban megbecsülik a múltat, és nagyobb érdeklődéssel fordulnak a jövő felé.

Ferenc atya

Augusztus 20.: Szent István király ünnepe

A kegyességről és irgalmasságról

"... Ennek okából hát, szerelmetes fiam, szívem édessége, sarjam jövő reménysége, kérlek, parancsolom, hogy mindenütt és mindenekben a szeretetre támaszkodva ne csak atyafiságodhoz és rokonságodhoz, vagy a főemberekhez, avagy a gazdagokhoz, a szomszédhoz és az itt lakóhoz légy kegyes, hanem még a külföldiekhez is, sőt mindenkihez, aki hozzád járul. Mert a szeretet gyakorlása vezet el a legfőbb boldogsághoz. Légy irgalmas minden erőszakot szenvedőhöz, Őrizd szívedben mindig az isteni intést: "Irgalmasságot akarok és nem áldozatot." Légy türelmes minden-

kihez, nemcsak a hatalmasokhoz, hanem azokhoz, akik nem fének a hatalomhoz....

Légy alázatos is, hogy Isten felmagasztaljon most és a jövőben. Légy majd mértékletes, hogy mértéken túl senkit se büntess vagy kárhoztass. Légy szelíd, hogy sohase harcolj az igazság ellen. Légy becsületes, hogy szándékosan soha senkit gyalázzal ne illess...

Mindez, amit fentebb érintettünk, alkotja a királyi koronát, nélkülük sem itt nem tud senki uralkodni, sem az örök uradalomba bejutni. Ámen."

*részlet Szent István Intelmeiből,
Kurcz Ágnes fordítása*

Milyen az Isten?

Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és minden erődből.

(Mózes 5. könyve, 5. vers)

Aquinói Szent Tamás, aki valószínűleg minden idők legnagyobb teológusa, azt mondja, hogy azt tudom csak, hogy nem milyen az Isten. Nem nagy, mert a szó nem fejezi ki valódi nagyságát, nem szent, mert a szó nem fejezi ki valódi szentségét, és így tovább. Hit nélkül, pusztán az ész fényénél csak valami-valaki olyanhoz jutunk el, amit-akit lehet tisztelni, na de szeretni? Olyan ez, mintha valakinek, aki még nem evett fagyaltot, elmagaráznám, milyen is a fagyalt, majd azt mondanám neki, hogy szeresd.

Amikor a racionalitást tekintették egyedül elfogadhatónak, a felvilágosodás korában, egészen torz kép alakult ki Istenről. Ezt nevezzük deizmusnak: biztosan van, létezik, de a világgal nem törődő, csak a saját dicsőségét élő, talán nem is személy. Lehet a gravitációt vagy bármely más természeti törvényt szeretni?

Jézus az utolsó vacsorán azt mondja Fülöp apostolának, hogy aki őt, Jézust látja, látja az Atyát. Hát akkor milyen a Jézusban láthatóvá, megtapasztalhatóvá vált Isten? Először is a számunkra legfontosabb: emberszerető. Mi azért tudjuk egyáltalán szeretni Őt, mert Ő már előbb szeretett bennünket. Isten maga a szeretet. (folytatjuk)

Balthazár Zsolt

Búcsút ünnepeltünk

Sarlós Boldogasszony napját az Isten idén is elhozta, és mindjárt kétszeresen, hiszen a 'modern ember' csak vasárnap ér rá ünnepelni. Az ünnep valódi napja viszont július 2-a, ami idén szombatra esett. Nem sok résztvevővel, de nagymisét tartottunk reggel, glóriával és krédóval, kántorunk szép zenei közreműködésével. És ezen a napon fokozódtak az előkészületek a vasárnapi 'nagybúcsúra': Volt, aki énekeket gyakorolt, volt, aki élelmiszert szerzett be, volt, aki kérdéseket fogalmazott, volt, aki kertet és utcát takarított – és a sor folytatható.

Vasárnap ünnepélyes szentmisék zajlottak, a kilencesen templomunk szkolája szolgált szép zenei betétekkel, az ünnephez kötődő archaikus népi énekkel. Aláhúzta az ünnep jelentőségét, hogy hárman ezen a misén voltak elsőáldozók, egyikük ekkor részesült a keresztség szentségében is. Ezen a vasárnapon kezdődött a templomhomlokzat megújításához még szükséges pénz összegyűjtése is.

A mise után következett az ünneplés világiasabb része a már bevált helyszínen, a templom mögötti kertben. Amit persze előtte ki kellett takarítani, be kellett rendezni padokkal és asztalokkal, tűzrakókkal és tüzelővel, akusztikai berendezéssel... A technikát Weisz János kezelte, a „műsor” moderátora pedig ezúttal is Aszalós Zoli volt. Interjúkat készített sorozatban, elsőnek Ferenc atyával, akinek nagy öröm és feltöltődés, hogy évente megrendezzük a napközis nyári táborát. Korábban mint a Patrona Hungariae Gimnázium hittanára sok időt töltött a fiatalabb korosztállyal, most viszont sokat van nehéz sorsú, hajléktalan emberek között. Ezért amikor 40-50 gyerek nyaral a plébánián, úgy érzi, hogy megfiatalodik, jókedvében másoknak is ajánlja, hogy kozmetikumok

használata helyett inkább a gyerekek társaságától várják a megfiatalodást.

Több interjút hallhattunk fiatalokkal, akik tevékenyen részt vesznek a plébánia életében. Köztük voltak a nyári napközi vezetői, Lasetzky Kriszta és Udvaryné Kovács Betti, akik munkájuk folytatóit keresik... (l. külön cikkünket). Betti húga, Lilla arról számolhatott be, hogy Jónás Csabával a legifjabbak közösségét vezetik a plébánián; Csaba nővére, Iza pedig többek között arról, hogy férjét is plébániánkon találta meg, és ezt nem is csak ő mondhatja el magáról... A szintén megszólaló férj, Nagy Áron társasjátékozással is motiválja a fiatalokat az együttlétekre. Egy fokkal felnöttebb közösség a „páratlan csütörtökös” pároké, akiknek közösségi életéről szintén megtudhattunk egyetmást (l. külön cikkünket).

Az interjúknak itt nem hiánytalanul ismertetett sorát helytörténeti vetélkedő követte Újlak és főként az újlaki plébánia múltjához kapcsolódó kérdésekkel, több csapat aktív részvételével, becses jutalmakkal. Megelőzte viszont már a gyerekek arcfestése, amit Jónás Iza vezetett, és az asztali virágdísz-kötés, ahol Szokolczai Jutka „virágköltemények” készítésére tanította az arra vállalkozókat. Jüling Erika hitoktató az idén elsőáldozó gyerekeket és családjaikat hívta át a plébániára, ahol az elsőáldozáson készített fényképeket nézték meg közösen.

Mindeközben négy bogrács alatt égett a tűz, négy csapat aprította a lecsóba valót. Az ebéd finomra sikerült, fogyatkozásként csak azt könyvelhetjük el, hogy kishitűen nem dolgoztuk fel a teljes nyersanyag-mennyiséget, pedig az is elfogyott volna. Tanulság jövőre!

A főzőcsapatok tortajutalomban részesültek, amit persze készségesen megosztattak az ünnepi

összejövetelen dicséretes számban részt vevő újlakiakkal. Magamból kiindulva elmondhatom, hogy a közös programok jól szolgálták elsősorban ismeretségeink, barátságaink elmélyítését, de új kapcsolatokat is sikerült kötni.

Az esti szentmisét a Sarlós Boldogasszony Kórus hagyományos hangversenye követte szépszámú közönség előtt, melynek mintegy egyhatodát az újlaki hívek fáradhatatlan része tette ki. Az est a Csángó úrangyala eléneklésével kezdődött, ekkor hívek és énekesek közös kört alkottak körben a templomban. A

klasszikus és modern zenét elegyítő, Török Andrea vezényelte műsort négy szólista részvétele, valamint a Duna szimfonikus kamarazenekar és Szedmák Eszter organista játéka színesítette.

Az est 'zeneakadémiai' színvonalát jól jelezte a közönség ismételt, hosszantartó, ütemes tapsa. A hagyomány része, hogy az estét agapé zárta a Szt. István hittanteremben, az énekesek, zenészek, vendégeink, Ferenc atya és több újlaki hívő részvételével.

Szaszovszky József

20 év nyári napközis tábor

Húsz év nagy idő. Márpedig plébániánk zajos gyerekprogramja húsz éve működik. Húsz éve töltik itt a nyári szünet egy részét a gyerekek, sok élménnyel és sok barátsággal gazdagodva. E jeles évforduló alkalmából idén az utolsó délután szerveztünk egy 20 éves ünneplést, amelyre sok régi táborozót is meg-, helyesebben visszahívtunk. Az eseményre egy mini kiállítást is csináltunk régi és mostani képekből, illetve kinyomtattuk az eddigi évek Újlaki Hangoz cikkeit a táborról. Élmény volt újra elolvasni őket. Számomra különösen érdekesek voltak édesanya írásai. Rengeteg régi, de újra felhasználható ötlet, sok emlék került felszínre a régi írásokat böngészve. De ami számomra a legkedvesebb és legmegnyugtatóbb volt, az édesanya '97-es cikke. Elolvasva végtelen nyugalom és hála töltött el.

Ugyanis az utóbbi években egyre nehezebb volt megszervezni a napközis táborot, mert akik eddig vezették, dolgozni kezdtünk, társainnak családjuk, gyerekük lett. Egyre nehezebben volt vállalható a felnőtt jelenlét a táborban. Iszonyú sakkparti és szervezés kellett hozzá, hogy minden működjön. S bár évről évre megoldódott, idénre már nagyon elfáradtunk – én legalábbis biztosan. De amikor már úgy voltunk vele, hogy eddig bírtuk és nem tovább, akkor egyszer csak kiderült, hogy időközben észrevétlenül felnőtté vált egy gyerekcsapat, akik szintén fontosnak érzik ezt a táborot. Akik ott voltak minden évben. Gyerekként kezdték, majd segítőkévé váltak. De egyszer csak felnőttek. Felnőttek és készek rá, hogy tovább vigyék. Eleinte még segítséggel, de ott vannak. Pontosabban itt vannak.

Szeretném anyukám pár gondolatát kiemelni a fentebb említett cikkből. Mert számomra tanulságos volt, mert a legjobb pillanatban érkezett, és mert rávilágít a Jóisten hatalmasságára, jóságára.

„ Hittantábor '97 – ami áprilisban még csak valószínűtlennek tűnt, és ami májusban már lehetetlennek látszott. Mindent megpróbáltam, ami tőlem telt, végül föladtam. Beletörődtem, az idén nem lesz tábor. Tudtam, hogy én vagyok az oka, mert későn

fogtam hozzá, nem volt rá elég időm és ráadásul nem értek a tábor-szervezéshez. Am alighogy bevallottam tehetetlenségem, magától elindult minden. Ebből megértettem végre – amit eddig is sejtettem -, hogy a szervező nem én vagyok!

Jézus, a gyerekek nagy barátja egyszer azt mondta övéinek: „Engedjétek hozzám a gyermekeket!” Ez nekem is szól. Nem én, Ő szeretné összegyűjteni kis tanítványait megint a plébánián. Engem csak segíteni hívott...”

Hát ezek a gondolatok voltak, melyek felnyitották a szememet. Idén ugyanez történt. Amikor minden lehetetlennek látszott, amikor kimondtam, hogy eddig bírtam, egyszer csak Jézus ott termett és észrevétlenül megoldódott minden. A szerető kéz átkarolt, hogy most, hogy végre átadtam neki az irányítást, hogy végre nem emberi erővel akartam megoldani, megmutathassa, van megoldás. Az orrom előtt volt, csak nem engedtem, hogy megmutassa. Nem figyeltem, csak erőlködtem. Ha már évekkkel ezelőtt is létezett a probléma, és mégis itt vagyunk újra meg újra, akkor ne legyek kishitű. Van tovább, lesz tovább, mert Jézus szereti a gyerekeket és hívja őket magához. Mert kellenek az olyan helyek, ahol Jézus munkálkodhat a gyermeki szívekben. És ez valahogy a plébánia varázsa. Nem a miénk, hanem Jézusé, hogy ebben a táborban közelebb hozza egymáshoz a gyerekeket, hogy megtapasztalhatjuk nap mint nap, ahogy a gyerekek odafigyelnek egymásra, elfogadják egymást és ami a legfontosabb, segítik egymást. Mi csak egy helyszín, egy lehetőség vagyunk, és ha a Jó Isten is úgy akarja, akkor 10 év múlva is itt leszünk.

Tehát az idej napközis táborunkat sok-sok élménnyel, ünnepléssel és reménnyel zártuk. És számomra azzal a tapasztalással, hogy merjük gondjainkat az Úr elé vinni. Engedjük át neki a kormányt, ne a magunk erejéből akarjuk megoldani a dolgokat. Ő ott áll mellettünk minden pillanatban és vár, hogy beengedjük. Merjük ő beengedni. S jövőre újra találkozunk.

Lasetzky Krisztina

Ma is... ?!

Szeptemberben elindult házaspároknak a „Páratlan Csütörtök” hittanecsoprot

„Ma is?” Ezzel a kissé szemrehányó mondattal fordult felém középső gyermekünk egyik csütörtök este, amikor hittanra készülődtünk. Ennek kapcsán elgondolkodtam, hogy milyen hosszú „bevezető” előzte meg ezt a rendszerességet. Férjemmel már évek óta beszélgettünk arról, hogy milyen jó lenne egy olyan kör, ahol hasonló gondolkodású, érdeklődésű házaspárokkal rendszeresen tudnánk beszélgetni kapcsolatunkat, családjainkat, hitünket érintő kérdésekről. Aztán szeptemberben azzal állt elő húgom, hogy Ferenc atya felvetette nekik egy csoport indítását a plébánián. Kicsit megrágtuk a dolgot, mert sok gyermek- és fiatalkori emlék köt minket más plébániához, a három gyerekre való rendszeres vigyázás sem egyszerű nagyszülői feladat, de a sokszor nehezen kiszámítható munkaidő, ügyelet, gyermekeink elfoglaltságai miatt újból és újból felmerült, hogy a közeli plébánia életébe kapcsolódjunk be, így ígent mondtunk. Négy házaspárral vágtunk neki az évnek, találkozik köztünk matematikus, mérnök, informatikus, építész, orvos egyaránt. Talán az ebből adódó sokszínűséget, a szerteágazó, másképp megfogalmazódó gondolatokat szeretjük leginkább, melyek mégis hasonló gyökerekhez vezetnek vissza. A kezdeti

óvatos próbálkozásokat követően jól bevált a rendszer, hogy minden alkalommal másik pár készül témával, kérdésekkel, feladatokkal (és egy kis harapnivalóval), így elég interaktív, beszélgetős légkört sikerült kialakítanunk. Vannak köztünk friss házások és többgyermekes családok, de könnyen megtaláljuk a közös hangot. Hatalmas lehetősége a csoportnak, hogy Ferenc atya „közülünk egyként” vesz részt az alkalmakon, de ha szükséges, iránymutató véleménye ad keretet a beszélgetéseknek.

Bár néha nehéz egy hosszabb munkahelyi vagy gyermekekkel töltött nap után fél kilenckor útnak indulni hittanra; előfordul, hogy valakinél beteg a gyerek; vagy az új albérlet mosdójában csöpögő tartály megjavítása nem tűr halasztást; netán hosszabb a lakógyűlés vagy a munka, igyekszünk minél teljesebb létszámban ott lenni kéthetente, a páratlan hetek csütörtökén. Így az elnevezés csak részben igaz: házaspÁRjaink, ha tehetik, ketten jönnek – egy „páratlan beszélgetésre”.

A Gondviselés kezét érezzük a csapat kialakulásában, formálódásában, és kíváncsian, örömmel várjuk, kikkel bővíti csoportunkat a jövőben.

Soós Kinga

A következő szöveg a címlapon olvasható egy négyoldalas, német nyelvű egyházi „röplapnak”, amely egy újlaki asszony, Müller Teri néni (1907–2001) hagyatékából került elő. Szent Annát nemrégiben, július 26-án ünnepeltük, Szűz Mária következő, fő és kötelező ünnepe pedig augusztus 15., Nagyboldogasszony.

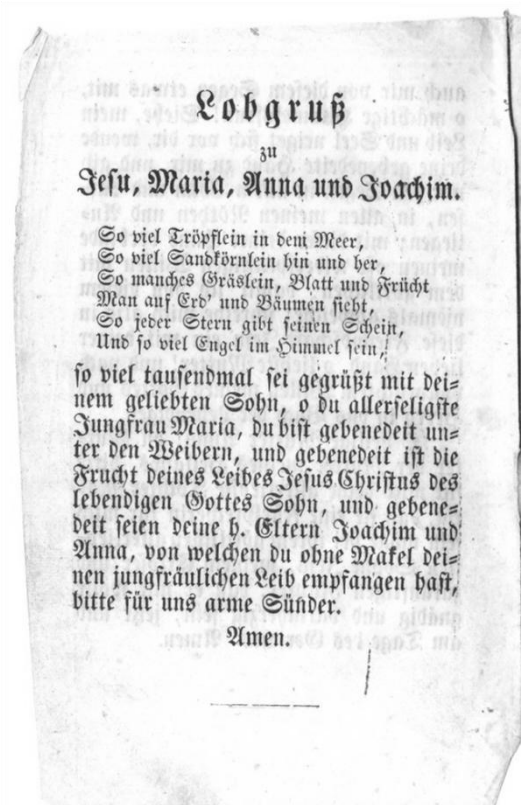
Szent Anna anya
kezének tisztelete
Buda, 1859

Jézus, Mária, Anna és Joachim
dicsérete

Ahány vízcsepp a tengerben,
Ahány porszem a fővényben,
Ahány fűszál, gyümölcs, levél,
Mi csak fán és földön megél,
Ahány csillag ragyog fényben,
Ahány angyal van az égben,

annyiszor ezerszer légy üdvöz szeretett Fiaddal, ó te boldogságos Szűz Mária, áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus Krisztus, az élő Isten Fia, és áldottak legyenek a te szent szüleid, Joachim és Anna, akiktől szüzi testedet szeplőtelenül fogadtad, könyörögj érettünk szegény bűnösökért. Amen.

(ford. Szaszovszky József)

Véget ért az Ifjúsági Világtalálkozó

Július 31-én kétmillió zarándok, köztük mintegy négyezer magyar fiatal számára ért véget az Ifjúsági Világtalálkozó Krakkóban. Ferenc pápa mindenkit meghívott a következő találkozóra, amelyre az európai helyszín után ismét hazánktól távol, Panamában kerül sor.

A világegyház legnagyobb ifjúsági eseménye elérkezett lezárásához, ám Ferenc pápa szavaival élve: az Ifjúsági Világtalálkozó valójában ma kezdődik, és holnap folytatódik, amikor a Krakkóban összegyűlt zarándokok hazatérnek otthonaikba. Ahogy Ferenc pápa fogalmazott: Jézus mindannyiunkhoz el akar jönni, nem áll meg Krakkóban, és arra hív, hogy az evangélium hiteles tanúságtevői legyünk.

A magyar fiatalok, akik Krakkóban és a város környékén található településeken leltek otthonra az elmúlt héten, élő tapasztalatot szereztek nemcsak a lengyel vallásosságról, de a dél-lengyelországi kultúráról és vendégszeretetről is. A szerdától péntekig tartó püspöki katekézisek, a csoportokat kísérő magyar püspökökkel való személyes találkozások, beszélgetések abban segítettek, hogy az Ifjúsági Világtalálkozó témája – „Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek” (Mt 5,7) – kézzelfogható valóság

legyen a találkozó elmúltával is. Ahogy Beer Miklós váci megyéspüspök, az egyik katekézis vezetője hívta a fiatalokat: konkrét tetteikkel is legyenek az irgalmasság tanúságtevői azon a helyen, abban az élethelyzetben, ahova Isten állította őket.

Ahogy a magyar zarándokokat fogadó egyházközségek vezetői elmondták, az Ifjúsági Világtalálkozó nemcsak a külföldről érkező fiatalokat mozgatta meg, de a vendéglátó plébániákra és településekre is hatással volt. Az Ifjúsági Világtalálkozót több ezer, a világ minden tájáról érkezett önkéntes segítette mind a központi programok, mind az egyházközségekben zajló események során. Az IVT önkéntesei között a magyar fiatalok ott voltak: két hétig tartó munkájukkal előmozdítva a logisztikával, kommunikációval, közlekedéssel, zarándoktájékoztatással kapcsolatos feladatok elvégzését.

A magyar zarándokok magukkal viszik a Lengyelországban szerzett tapasztalatokat, és Ferenc pápa meghívását a következő Ifjúsági Világtalálkozóra, amelyre az európai helyszín után ismét hazánktól távol, Panamában kerül sor.

Forrás: MKPK Ifjúsági Bizottsága

Fotó: Tibély Gergely

Magyar Kurír

Családi események júliusban:

A keresztség szentségében részesült:

Július 3: Mohácsi Virág

Július 10: Krammer Benedek

Július 17: Sulányi Péter László és Lévai Benedek

Július 31: Buzás-Főzy Zsombor

Elsőáldozásban részesült:

Július 3: Molnár Ágnes, Kutasi Zsolt és Mohácsi Virág

Halottaink:

Lukács István Tamás (82), Rádli József (79), Starkbauer Gabriella (72)

Hirdetés

Templomunkban augusztus első két hetében elmaradnak a hétköznap reggeli szentmisék, mivel Ferenc atya szabadságát tölti. Az esti miséket András atya mutatja be.

Plébániánk rendszeres programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden

hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Együtt imádkozzuk a teljes rózsafüzért minden hónap 2-án 16⁰⁰ órától a Szent Margit teremben.

Minden hónap harmadik szerdáján 18³⁰-kor bibliaóra a Szent Erzsébet teremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Teadélelőtt:

jelenleg nyári szünet van!

A Sarlós Boldogasszony Kórus próbái:

jelenleg nyári szünet van!

Schola próbák:

jelenleg nyári szünet van!

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévízi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.